

po učnem načrtu iz leta 1985 v 3. letniku dve uri predavanj iz arhivistike, v 4. letniku pa dve uri predavanj iz strukture inštitucij ter dve uri vaj na teden. Po 3. letniku je predpisan kolokvij, po 4. pa izpit. Ob predvideni reorganizaciji učnih programov na Filozofski fakulteti bi kazalo upoštevati dosedanje izkušnje pri pouku, njegove učinke na delo v arhivih, razvoj arhivskega šolanja v svetu in drugo. Menim, da lahko kot pozitivno izpostavimo pospešen razvoj stroke, ki ga je vzpodbudil študij na fakulteti, kot kritično pripombo pa, da ne more dajati dovolj znanja za praktično delo, na kar smo že opozorili.¹⁵ Če obravnavamo vse predmete iz učnega načrta nepedagoške smeri, pa ne samo z vidika potreb arhiva, marveč vseh področij, ki jim je ta smer namenjena, potem bi želeli, da bi se razširila predavanja iz paleografije (zgodovinske pomožne vede naj bi zajele tudi merske in denarne enote v preteklosti). Povečati bi bilo treba število ur za tuje jezike. Arhivistiko v ožjem pomenu bi kazalo obdržati v obsegu uvoda v arhivistiko. Poleg poznavanja struktur inštitucij bi bilo treba dodati še razvoj vrst arhivskega gradiva za novi vek. Nujno pa bi bilo vpeljati, neodvisno od fakultete, arhivsko šolo, ki bi prirejala enoletne tečaje za novo zaposlene v arhivih s predmeti, ki so neposredno povezani z delom v arhivih. Zaključni izpit na tej šoli bi predstavljal tudi strokovni izpit. Holandski vzor ob upoštevanju visokega nivoja, ki ga je stroka dosegla, bogate strokovne literature in možne primerljivosti glede na velikost dežele, je lahko vzgled, ki ga kaže v okviru naših možnosti upoštevati.

OPOMBE

1. Professional Training of Archivists/Formation Professionnelle des Archivistes, *Archivum* XXXIV, 1988, 236 str. — 2. Actes du premier colloque international sur la formation des archivistes/Proceedings of the first International Colloquium on Archival Education and Training (ured. B. Delmas), *Studies/Études* 4, International Council on Archives/Conseil international des Archives, Paris 1989, 108 str. — 3. Bulletin N°33, International Council on Archives/Conseil international des Archives, December 1989, str. 33-34. — 4. Janus, International Council on Archives/Conseil international des Archives, 1990, 1, str. 21-52. — 5. Michael Cook-Margaret Procter, *Manual of Archival Description*, Aldershot, 1990², 250 str. — 6. Eckhart G. Franz, *Einführung in die Archivkunde*, Darmstadt 1990, 153 str. — 7. Paola Carucci, *Le fonti archivistiche: ordinamento e conservazione*, Roma, *La Nuova Italia Scientifica*, 1990⁵. — 8. Antonia Heredia Herrera, *Archivística general, Teoría y Práctica*, Sevilla, 1989. — 9. Halina Robotka, Bogdan Ryszewski, Andrzej Tomczak, *Archiwistyka*, Warszawa 1989. — 9. Правила работы государственного районного и городского архивов, Главное архивное управление при Совете министров СССР, Москва 1989. — 10. Curriculum development for the training of personnel in moving image and recorded sound archives, UNESCO, PGI-90/WS/9, Paris 1990, 104 str. — 11. Wissenschaftliche Archivarsausbildung in Europa, Veröffentlichungen der Archivschule Marburg-Institut für Archivwissenschaft, Nr. 14, Marburg 1989, 163 str. — 12. Angelika Menne Haritz, 40 Jahre Archivschule Marburg, Perspektiven der Archivarsausbildung, *Der Archivar* 42, 1989, str. 165-176. — 13. Anne Thursten, New Directions in Archival Training at the School of Library, Archive and Information Studies, University College London/ Neue Richtungen in der archivischen Ausbildung an der School of Library, Archive

and Information Studies, University College London/Überlieferung gestalten Der Archivschule Marburg zum 40. Jahrestag ihrer Gründung, Veröffentlichungen der Archivschule Marburg-Institut für Archivwissenschaft Nr. 15, Marburg 1989, str. 57-59. — 14. Studiegids 1990-1991 voor de opleiding tot middelbaar en hoger archifambtenaar, s'Gravenhage, Rijks Archiefschool, juli 1990, 54 str. — 15. Jože Žontar, Arhivsko izobraževanje v Jugoslaviji s posebnim ozirom na Slovenijo, *Arhivi* XII, št. 1-2, 1989, str. 16-18.

Pedagoška dejavnost v Pokrajinskem arhivu v Novi Gorici

Jurij Rosa

Že pred časom je bil v tej rubriki objavljen prispevek o vključevanju arhiva v vzgojno-izobraževalni proces mladega človeka¹, v katerem je avtorica predstavila dotedanjo prakso organiziranih obiskov šolskih skupin v arhivu, pri čemer je izhajala iz izkušenj Arhiva SR Slovenije, navedla pa je tudi mnoge koristne napotke za vključevanje arhiva v učni program. Prispevek je zaključen z mislijo, da bi »pri nadaljnjem delu na tem področju kazalo povezati izkušnje vseh slovenskih arhivov.«

S tem zapisom želim predstaviti izkušnje s pedagoško dejavnostjo v Pokrajinskem arhivu v Novi Gorici, pri čemer ne zajemam delovne prakse učencev v arhivu kot posebne oblike izobraževanja učencev v srednjih šolah.

Dolgoročno gledano je ta dejavnost arhivov gotovo ena izmed zelo pomembnih. Načini in kvaliteta predstavljanja arhivske dejavnosti in arhivskega gradiva mlademu človeku nedvomno vplivajo na oblikovanje njegovega znanja in zavesti o arhivski kulturni dediščini. V ta namen je že v Zakonu o naravni in kulturni dediščini vključeno določilo, da arhivi pripravljajo razstave in druge oblike predstavljanja arhivskega gradiva², bolj določno pa so te naloge arhiva navedene v normativih in standardih za arhivsko dejavnost, kjer je med nalogami v zvezi z uporabo gradiva navedena tudi naloga prirejanja zgodovinske razstave, zgodovinske učne ure ter zgodovinska predavanja na podlagi arhivskega gradiva³. Za potrebe nekaterih vzgojno-izobraževalnih programov v srednjem usmerjenem izobraževanju je bil napisan tudi poseben učbenik⁴. Snov, ki je v učeniku obdelana, ima prav gotovo poseben vzgojno-izobraževalni učinek v povezavi s praktičnim prikazom arhivske dejavnosti učencem v arhivski inštituciji, ogledom arhivskih razstav ali pa vsaj z obiskom arhivskega delavca na šoli.

Pokrajinski arhiv v Novi Gorici je zaradi izredno slabih prostorskih zmogljivosti imel v prejšnjih najetih prostorih zelo majhne možnosti za obsežnejše in kvalitetnejše sodelovanje s šolami. Kljub težavam se je odzival na občasne potrebe šol in začel tudi sam dajati vzpodbude za sodelovanje. V poročilih o delu zavoda tja do leta 1979 sicer ne zasledi-

mo omembe tovrstne dejavnosti⁵. Prvič so kot dodatne strokovne naloge omenjena predavanja za srednješolsko mladino v poročilu o delu za leto 1980,⁶ Iz poročila o delu za leto 1981⁷ pa je razvidno, da je bilo za dijakinje četrtega letnika Upravno-administrativne šole Nova Gorica, tako kot že nekaj let nazaj, pripravljeno predavanje o vlogi in pomenu arhivskega gradiva in o dejavnosti zgodovinskih arhivov, združeno z ogledom arhiva. Iz tega lahko sklepamo, da je naš zavod pričel s tovrstno dejavnostjo že pred letom 1980. Ustanovitev Zgodovinskega društva za Severno Primorsko sredi 70-ih let je povezala učitelje zgodovine na šolah in arhivske delavce in tako je preko društva in Zavoda za šolstvo kmalu prišlo do prvih oblik sodelovanja. Arhiv je za posebne priložnosti dal na razpolago arhivskega delavca, ki je z obiskom na šoli predstavil arhivsko kulturno dediščino, izdelovati pa je začel tudi kopije arhivskih dokumentov za učne pripomočke.^{7a} V naslednjem letu, 1982, je arhiv organiziral predavanje za dijake zadnjega letnika Srednje družboslovno-ekonomske šole Nova Gorica o dejavnosti zgodovinskih arhivov in o arhivskem gradivu kot kulturni zakladnici naroda⁸.

V letu 1983 je imel arhiv že toliko okrepljeno kadrovsko zasedbo, da smo začeli razmišljati o širitvi pedagoške dejavnosti. Želeli smo, da bi sodelovala z arhivom vsaka osnovna in srednja šola na našem območju. V ta namen smo navezali pismene stike s šolami v vseh treh občinah in jim poslali nekaj predlogov. Naslovili smo jih učiteljem zgodovine in vodjem zgodovinskih krožkov.⁹ Poleg predstavitve arhivske dejavnosti z ogledom depojev smo v predlogu ponudili možnost podrobnejšega seznanjanja z arhivskimi dokumenti v povezavi z učno-vzgojnim procesom. Učence oziroma njihove učitelje smo skušali vključiti vanj s pripravo izbora dokumentov o posameznih temah iz učnih načrtov (z možnostjo, da se ti dokumenti po potrebi tudi fotokopirajo), ter z obiski priložnostnih razstav. Že v tem letu smo zabeležili večje aktivnosti arhiva na tem področju. Izvedenih je bilo sedem predavanj o dejavnosti zavoda s predstavitvijo arhivskih fondov in zbirke arhivskega izobraževanja pa je bilo deležnih okrog 400 učencev.¹⁰ Poplava, ki je oktobra 1983 prizadela arhivsko gradivo, je za več mesecev zavrla zastavljeno sodelovanje s šolami. Mnogo učencev pa se je ravno ob tej nesreči na poseben način seznanilo z arhivskim gradivom. Srednješoleci so nam priskočili na pomoč pri sušenju in selitvah razmočenega gradiva in takrat se je lahko vsak mimogrede seznanjal z različnimi fondi in zvrstmi gradiva, marsikoga je zanimala tudi vsebina dokumentov.

Odgovori na vprašalnik Republiškega komiteja za kulturo v zvezi z analizo arhivske dejavnosti kažejo, da je bilo v arhivu v obdobju 1983-1985 na obisku 30 šolskih skupin, za katere je bilo pripravljenih 40 šolskih ur¹¹, kljub zelo otežkočenim razmeram za osnovno dejavnost (v številkah so zajeti tudi ogledi razstave o reševanju poplavljenega arhivskega gradiva, ki jo je arhiv pripravil leta 1984).

Kljub težkim pogojem v naslednjih dveh letih in pol, ko je bil velik del gradiva naših fondov zaradi sanacije in selitev za uporabo skorajda nedostopen,

prostori, v katerih smo gostovali, pa zelo tesni, vendarle nismo odklanjali sodelovanja čedalje večjemu številu šolskih skupin, ki so se na različne načine želele seznanjati z arhivsko dejavnostjo in arhivskim gradivom.

Leta 1985 smo uvedli posebno evidenco šolskih skupin, s katero smo želeli na enem mestu dobiti pregled nad našo pedagoško dejavnostjo. Za posamezna leta kaže naslednje podatke: zaporedna številka in datum obiska šolske skupine, naziv šole in vzgojnoizobraževalnega programa, letnik oz. razred s številom učencev, ime in priimek učitelja, ki je pripeljal skupino, vsebina učne ure ter ime in priimek arhivskega delavca, ki je pripravil učno uro.

V letu 1985 je naš arhiv obiskalo 13 šolskih skupin, zanje je bilo pripravljenih skupno 21 učnih ur.

Podoben dopis kot leta 1983 je arhiv poslal leta 1986¹². V dopisu zapisana želja, da arhivske dokumente, priče naše zgodovine, posredujemo tudi širši javnosti, še zlasti za potrebe šol, je naletela na dober odziv, prav gotovo tudi po zaslugi Zavoda za šolstvo, ki je šole spodbujal in dajal večji pomen spoznavanju arhivskega gradiva. Prej omenjena evidenca izkazuje v letu 1986 precejšen porast obiska - 33 skupin in 47 učnih ur, pri čemer gre porast pripisati tudi organiziranim obiskom prve večje samostojne razstave arhivskega gradiva iz naših fondov.

Z izgradnjo arhivske stavbe imamo tudi arhivski delavci, ki se ukvarjamo s pedagoško dejavnostjo, izredno dobre pogoje za delo s šolskimi skupinami.

V letih 1987-1989 je obisk šolarjev precej narasel. Leta 1987 smo zabeležili 37 šolskih skupin, za katere je bilo pripravljenih 49 učnih ur, leta 1988 40 skupin (1477 učencev) s 57 učnimi urami, lanske leto pa kar 56 skupin (1585 učencev) z 72 učnimi urami (v številke so vključeni tudi ogledi naših razstav, ki smo jih v tem obdobju pripravili).

Kakšna je vsebina učnih ur? Podal bom prerez za obdobje 1985-1989.

Izredno velik odstotek obiskovalcev želi splošno informacijo o arhivskem zavodu in njegovi dejavnosti (služba varstva arhivskega gradiva, glavna dela in naloge arhivskih delavcev, arhivski fondi in zbirke, uporaba arhivskega gradiva, materialno varstvo gradiva). Za lepši pregled arhivskih fondov in zbirke ter zvrsti gradiva smo ob preselitvi v novo stavbo pripravili manjšo razstavo dokumentov iz različnih skupin fondov, s posebnim ozirom na različne zvrsti in oblike pisanih in risanih dokumentov. Pogosto pa se poslužujemo izbora dokumentov po različnih kriterijih (starost, krajevni izbor, tipične oblike gradiva ipd., tudi po posebnih željah obiskovalcev). Predstavitve zavoda in dejavnosti je največkrat povezana z ogledom arhivskih skladišč, čitalnice in priročne knjižnice. Velikokrat so učitelji in učenci ob obisku naših razstav želeli, da bi vsaj na kratko izvedeli kaj o dejavnosti arhiva na splošno.

Nekaterim skupinam pripravljamo tudi posebej dogovorjene tematske učne ure. V povezavi z učnimi programi spoznavanja zgodovinskih virov jim predstavljamo zgodovinske dokumente kot primarni zgodovinski vir na splošno, za posamezne

ustvarjalce (tako n.pr. gradivo krajevnih ljudskih odborov, določenih šol in šolskih okolišev) ali zvrsti (urbarji in ostale rokopisne knjige, načrti, zbirke fotografij in mikrofilmi). Šole, ki po predmetniku izobražujejo za pisarniško poslovanje, se pridno poslužujejo učnih ur, ki jih za to tematiko pripravljamo v arhivu že dlje časa.

Učencem smo s pomočjo našega gradiva pomagali pri spoznavanju naslednjih zgodovinskih tem:

- razsvetljuje reforme Marije Terezije in Jožefa II. in zemljiški kataster,
- izseljenstvo v druge dežele,
- boj za naše meje po 1. svetovni vojni s posebnim poudarkom na Goriški,
- primorski Slovenci med obema vojnama,
- NOB po kapitulaciji Italije,
- razvoj slovenskega knjižnega jezika,
- zgodovinski oris Vipave in njena kulturna dediščina,
- poplave v Novi Gorici.

Če priključimo zraven še ogled razstav, so učenci preko arhivskih dokumentov na novo zvedeli ali dopolnili znanje o naslednjih dogodkih in dejstvih naše lokalne zgodovine:

- Občine na Goriškem od srede 19. stol. do druge svetovne vojne,

- Pokrajinski arhiv v Novi Gorici 1972-1987 - razstava ob 15. obletnici delovanja in odprtja nove stavbe,

- Zapisana volja Primorcev za priključitev k Jugoslaviji 1945-1947 - razstava ob 40. obletnici priključitve Primorske k Jugoslaviji,

- Zgradili bomo Novo Gorico - razstava dokumentov o pripravah in začetnih delih izgradnje Nove Gorice v letih 1947 in 1948,

- Od 27. aprila k 22. juliju . . . - razstava o načinih in oblikah praznovanja dneva OF od medvojnih začetkov do 1. 1953.

In odziv učencev? Ugotavljamo različno odzivnost, od pasivnega poslušanja do aktivnega vključevanja s postavljanjem različnih vprašanj, ki so v povezavi s temo učne ure ali pa tudi ne. Odvisna je od vrste šole in razreda, odnosa učitelja do arhivske kulturne dediščine, interesov in nagnjenj učencev do zgodovinske snovi, končno pa tudi od načina motivacije učencev s strani arhivskega delavca, ki uredi pripravi in izvede. Nekateri učitelji zelo skrbno in sistematično pripravljajo učence na obisk arhivske institucije že v 5. ali 6. razredu osnovne šole, v času, ko se učenci v šoli podrobneje seznanjajo s predmetom zgodovine. Pri skupinah s takimi učitelji je arhivskemu delavcu seveda delo olajšano. V takih primerih je pobuda predvsem na strani učencev, ki imajo že nekaj osnovnega znanja in znajo spraševati tudi nepričakovane podrobnosti. Pogosto je vprašanje o dostopnosti arhivskega gradiva. Zanimivo je, da pri mnogih učencih in tudi učiteljih ob prvem obisku arhivske ustanove prevladuje prepričanje, da je arhivsko gradivo nedostopno za široko uporabo oziroma dostopno le za posebne izbrance, ki naj bi imeli posebna dovoljenja za uporabo gradiva. Z našo pedagoško dejavnostjo se trudimo, da bi pri učencih pa tudi pri učiteljih ravno to negotovost na pripravi način odpravljali s pojasnjevanjem o načinih uporabe gradiva. Upamo,

da smo v teh prizadevanjih tudi uspeli. Morda se lahko potrdimo s povečanim številom uporabnikov arhivskega gradiva za različne šolske naloge, tekmovalne, seminarske in diplomske naloge, kakor tudi njihovim interesom za samostojno raziskovalno delo. Učenci zelo radi sprašujejo o zaposlenih delavcih v arhivu, njihovih izobrazbenih profilih ter zlasti o tem, kakšne vrste opravil izvajajo pri notranjih delih in pri delu na terenu. Ničkoliko informacij in pojasnil smo jim posredovali o poplavah, ki so prizadele naše gradivo ter o načinih in postopkih konservacije arhivskega gradiva, pa čeprav nimamo možnosti, da bi jih popeljali skozi restavratorske delavnice. Mnogo vprašanj se nanaša na najbolj značilno radovednost učencev - ugotavljanje izvora njihovih družin in rodovin iz arhivskih dokumentov. Ob takih in podobnih vprašanih arhivski delavec lahko izkoristi priložnost in učenca seznanj z mrežo arhivskih zavodov in drugih ustanov, ki hranijo arhivsko gradivo doma in v tujini ter s pripomočki za uporabo arhivskega gradiva.

Učence zelo pritegnejo dokumenti, ki izvirajo iz krajev ali pa se nanašajo na kraje, od koder učenci prihajajo ter informacije, kje se nahaja gradivo za njihovo lokalno zgodovino.

Arhivski delavec skušamo doseči pri obiskih šolskih skupin še en namen. Ko polagamo v mlada srca zavest o pomenu arhivskega gradiva za našo kulturo in znanost in za naš zgodovinski spomin ali jo skušamo že utrjevati, vedno radi opozarjamo na to, da so podstrešja in omare njihovih domov potencialni »metnik« morda dragocnega gradiva, ki bi ga kazalo vsaj evidentirati, če že ne prevzeti v varno hrambo v naše depoje. Spodbujanja za reševanje arhivskih dokumentov ni nikoli dovolj, pa čeprav rodi le majhne sadove.

Zelo pomembno je, da se pri mladih generacijah nenehno ustvarja zavest, da poleg muzeja in knjižnice obstaja arhivska ustanova, ki je edina pristojna za varno hranjenje in strokovno obdelavo arhivske kulturne dediščine.

Ob koncu tega prispevka je potrebno še zapisati, da sodelujemo s skoraj vsemi srednjimi šolami naše regije. Nekatero osnovno šole pa se ne odzivajo na naše pobude in ne iščejo stalnega sodelovanja. Vzroke je težko ugotavljati, za nakerete pa gotovo velja, da je temu kriva tudi oddaljenost od sedeža arhiva. Zato razmišljamo, da bi se jim arhivski delavci skušali pogosteje kot doslej približati z obiskom na šoli, kljub manjšim možnostim celovitejši predstavitve arhiva in arhivske dejavnosti, ki jo taka oblika nudi.

OPOMBE:

1. Marija Grabnar, Ali se lahko arhiv vključi v vzgojno-izobraževalni proces mladega človeka?, Arhivi V, Ljubljana 1982, št. 1-2, str. 43-45. — 2. Zakon o naravni in kulturni dediščini, Uradni list SRS, št. 1/1981, 94. člen. — 3. Normativi in standardi za arhivsko dejavnost, Poročevalec Kulturne skupnosti Slovenije IV, št. 18, Ljubljana 1982, str. 15. — 4. Jože Zontar, Arhivistika, Ljubljana 1984. — 5. Poročila o delu Zavoda za varstvo arhivskega gradiva pri Skupščini občine Nova Gorica in Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici za l. 1966-1979, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva. —

6. Poročilo o delu Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici za l. 1980, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva. — 7. Poročilo o delu Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici za l. 1981, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva. — 7a. Ustna informacija Magdalene Čehovin, arhivske strokovne sodelavke v Pokrajinskem arhivu v Novi Gorici. — 8. Poročilo o delu Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici za l. 1982, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva. — 9. Dopis Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici, št. 23/15-83, 4. 5. 1983, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva. — 10. Poročilo o delu Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici za l. 1983, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva. — 11. Gradivo za analizo arhivske dejavnosti Republiškega komiteja za kulturo, 1987-1988, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva. — 12. Dopis Pokrajinskega arhiva v Novi Gorici, št. 2/6-1/86, 15. 1. 1986, Pokrajinski arhiv v Novi Gorici - zbirka dokumentarnega gradiva.

Bavarska arhivska šola v Münchnu za delavce javnih arhivov, ki so pred tem opravili višjo ali visoko stopnjo izobrazbe

Vesna Gotovina

Zaradi vse večje želje, da bi tudi na slovenskem prostoru organizirali posebno šolo za arhivske delavce, sem se ob svojem študijskem obisku v Glavnem državnem arhivu v Münchnu zanimala tudi za potek in vsebino šolanja na bavarski arhivski šoli.

Nemei dajo zelo velik poudarek strokovni izobrazbi delavcev, ki delajo z arhivskim gradivom, zato sta bili na področju zahodnonemške države ustanovljeni dve šoli. Prva je v Marburgu in pokriva vse federalne enote razen Bavarske, ki ima svojo šolo. Bavarska šola za arhivske delavce ima za seboj že bogato zgodovino, saj je začela delovati že pred petindvajsetimi leti. Za vsako stopnjo izobrazbe imajo tudi poseben izobraževalni program. Šolo obiskujejo arhivski delavci državnega, komunalnih, privatnih, gospodarskih in cerkvenih arhivov.

Program šolanja za kandidate, ki so končali višjo stopnjo izobrazbe

Kriteriji za vpis v arhivsko šolo so dokaj strogi, saj je za vpis potrebno opraviti preskus znanja ter predložiti popolno dokumentacijo o dotedanem šolanju. Izpit opravljajo kandidati na Generalni direkciji državnih arhivov Bavarske v Münchnu.

S preiskusom znanja (sprejemnim izpitom) naj bi kandidat pokazal svoje splošno in strokovno znanje, ki ga bo v arhivski šoli potreboval. Sestavljen je iz poznavanja: temeljev bavarske in državnosti ZRN, položaja ZRN v svetu, državnih in gospodarskih vprašanj, razvoja družbe, bavarske zgodovine od 16.-20. stoletja in aktualnih političnih dogodkov.

Ta del preskusa znanja poteka pisno in traja dve uri. Za vpis na šolo pa so potrebna še splošna znanja, in sicer: nemškega jezika, matematike, tujega jezika, latinskega jezika. Eden od pogojev za vpis je tudi starost kandidata, in sicer 25-30 let.

Na koncu seštejejo povprečje vseh ocen. V primeru, da kandidat ne opravi sprejemnega izpita, ima pravico izpit ponovno opravljati. Na Generalni direkciji naredijo na podlagi rezultatov razvrstilno listo.

Po uspešno opravljenem šolanju na arhivski šoli dobijo kandidati naziv arhivskega inšpektorja.

Cilj arhivske šole je usposobiti kandidata za arhivskega inšpektorja, ga seznaniti s strokovnimi vprašanji, tako da bo znal samostojno in zanesljivo reševati strokovna vprašanja.

Trajanje in potek izobraževanja

Šolanje traja 3 leta. Obsega strokovna predavanja in praktični del. Vse skupaj obsega najmanj 2400 šolskih ur. Študij je sestavljen iz sedmih izobraževalnih delov:

1. prvi del strokovnih predavanj (traja 3 mesece),
2. začetni praktični del (traja 5 mesecev),
3. drugi del strokovnih predavanj (traja 5 mesecev),
4. glavni del praktičnega izobraževanja (traja 7 mesecev),
5. tretji del strokovnih predavanj (traja 5 mesecev),
6. zaključni del praktičnega izobraževanja (traja 6 mesecev),
7. četrti del strokovnih predavanj (traja 5 mesecev).

Strokovna predavanja

Strokovna predavanja obsegajo tudi vaje in seminarje. Predmetnik študija je zelo obsežen, vendar sem se ga odločila objaviti v celoti, ker tudi v Sloveniji razmišljamo o ustanovitvi podobne šole za arhivske delavce: